

NGƯỜI GIẬN MÀ THƯƠNG

Trọng Khấn

(Ad lib)

Hò... hó... hơ... hò hơ hò hơ hơ... hò.

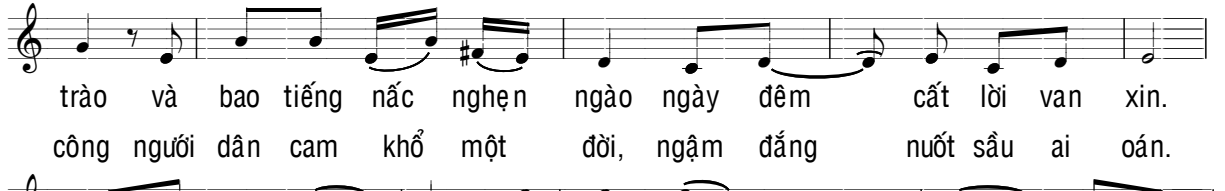
Tempo

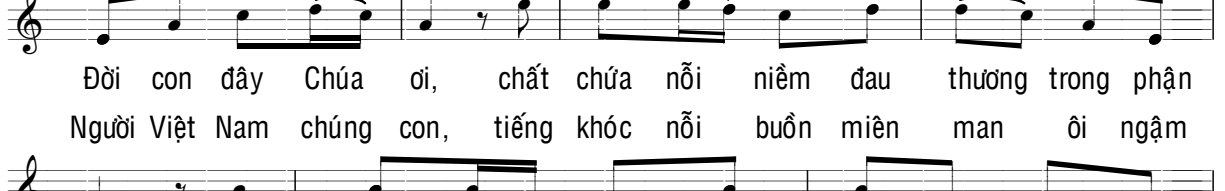
1. Đồi con đây Chúa ơi, kiếp phong trần gian truân, đời
2. Người Việt Nam chúng con vẫn còn gian nan, khắc

khổ, tháng ngày vất vả lo toan; giọt nước mắt vẫn tuôn

khoải; bao người chẳng đủ cơm ăn và bao nhiêu nỗi bất

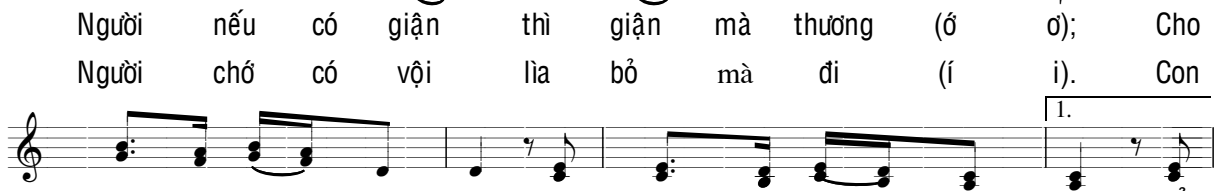
trào và bao tiếng nấc nghẹn ngào ngày đêm cất lời van xin.

công người dân cam khổ một đời, ngậm đắng nuốt sầu ai oán.

Đời con đây Chúa ơi, chất chứa nỗi niềm đau thương trong phận

Người Việt Nam chúng con, tiếng khóc nỗi buồn miền man ôi ngậm

người; thất hứa, lỗi thê mỗi khi con phạm

ngùi; vẫn biết Chúa mặc xác thân như mọi

tội. Người giận nhưng Người lại thương. Người ơi, xin
người. Người chia sẻ Người cảm thông. (Người) ơi xin

Người nếu có giận thì giận mà thương (ớ ơ); Cho
Người chớ có vội lia bỏ mà đi (í i). Con

con được yên lòng dạ, cho duyên tình thêm mặn mà để
mong được bên gần Người, bao nhiêu lần con chờ đợi. Người...

con hát khúc dân ca. Người...
...ơi xin chớ xa con.